

**SKANDINAVISKE
CANADIENSAREN**
(SCANDINAVIAN CANADIAN).

Utgives hvarje Torsdag i Winnipeg, Manitoba, Canada.

Den första och enda Skandinaviska veckotidning i hela Canada.

Prenumerationsavgiften, som blir erlagdas i förskott, är i Canada och Förenta Staterna:
Ett år (postporto inberäknadt) \$1.50
Halft år do. do. \$0.75
Tre månader do. do. \$0.40
Läsnummer 5 cents.

Till Skandinaviska länderna kostar tidningen, postporto inberäknadt.
Ett år \$2.00
Halft år \$1.00

Korrespondenser och meddelanden, som äro af allmänt intresse, emottagas med tacksambet.

Agenter för Skandinaviska Canadiensaren önskas överallt och på alla platser i Amerika, der våra landsmän finnas.

Penningar och bref böra sändas till
EMANUEL ÖHLEN, Manager,
SKANDINAVISKE CANADIENSAREN
P. O. Box 642,
Winnipeg, Manitoba, Canada.

Hennes Julklapp.

AF J. O.

Den stora lampan med den röda skärmen spred ett dunkelt sken över hennes lilla, elegant möblerade arbetsrum. Hon satt der uppkurven i ett soffhörn med hela berg af kulörta garner framför sig på bordet.

Allting var så tyst omkring henne, endast den stora pendylen med kakelugnsfrisen måste tiden med sina jemna knäppningar.

Der ute föll snön ljudlös ned i stora, hvita flockar och tornade upp sig som nykardad bomull på fönsterbräderna.

Det låg en fläkt af julfrid över allting. Hon höll just på att afsluta det stora, praktfulla broderiarbete, som hon skulle gifva sin fastman till julklapp. Han hade länge önskat sig en eldskrin, och nu hade hon i månadslönet arbetat till långt in på nätterna för att få den så vackert som möjligt.

Och nu hade hon en lång tid sparat in på chokoladen och bakelserna på middagarne för att samla penningar till en vacker, förgylld ram till arbetet, och den måste hon nu ut och köpa i qväll, ty i morgon var det ju julafton.

Hon svepte om sig den vida, varma pelsskappan, tryckte den lilla skinnmössan långt ned i pannan, släppte lampan och skyndade utför trapporna.

Det snöade fortfarande, och vinden var bister och nordlig. Någon gång tittade en och annan stjärna fram på himlen för att åter försvinna i tjocka moln. Hon pulsade fram i madden, som gick henne långt öfver fotkloarna. Ibland fick hon springa med långa stycken, när vinden kom henne från ryggen, ibland fick hon stanna framåtlutad och med all kraft arbeta sig fram, när den slog henne i ansigtet. Andedräkten på hennes stor hade frusit och gnistrade som tusende diamanter.

Det var ett riktigt julväder. Men lif och rörelse var det öfverallt. Man sprang förbi hvarandra, tysta och beskäftiga, fullastade med paketer, än hit och än dit på gator och torg, bjellerorna klingade muntert och butikerna voro fulla af folk.

Hon stannade rådvill i ett hörn. "Hvart skulle hon ta vägen?" "Jo, nu visste hon — på Drottninggatan. Der hade hon sett sådana skärmar i fönstret. Och så kom hon tydligt ihåg priset, utsatt på en af de vackraste — trettio kronor.

Det var precis hvad hon hade sparat ihop. Den måste hon ha. Bara nu alltsammans kunde bli färdigt till i morgon.

Hon svepte kappan tätare omkring sig och sneddade öfver Gustaf Adolfs torg mot Fredsgatan. Snön yrde henne i ansigtet och klubbade fast de långa hårslingorna vid pannan.

Med ryggen lutad mot Artfurstarnes palats stod en gammal gumma i storttug bomullsklädnad och med en tunn sehal svept omkring de magra axlarna.

"Go'a, snälla fröken, en liten siant. Jag fryser och svälter" Och så är det julafton i morgon.

Hon stannade plötsligt. Det skar till i henne. Stackars arma gumma! Så tunnklädd i denna kyla! Fryser och svälter! Visste hon hvad det ville säga, hon, som stod der i sin tjocka pelsskappa, henne, som det varna toet väntade vid hemkomsten. Men hon hade ju inte mer än tre timor och, det var just hvad ramen kostade.

Hon mumlade något om "inte växladt" och gick vidare.

"Go'a, snälla fröken, en enda liten slant," hörde hon bakom sig, tills den klagande bönen dog bort bland bjellerklang och bekymmerslösa människors skratt och prat.

Der uti butiken på Drottninggatan var det fullt med folk. Det elektriska ljuset kastade ett skarpt blåaktigt sken öfver alla den förgyllda prakt, öm fanns der inne.

"Go'a, snälla fröken," ljöd det beständigt i hennes öron.

Så fick hon äntligen sigte på ramen, som hon sett i fönstret. Den var vackrare nu än någonsin i det elektriska skenet. Hvilken vacker present skulle det icke blifva!

"Trettio kronor! Omöjligt under trettio kronor!" försäkrade bodbiträdet med en min, som gaf föga hopp om att pruta.

"Go'a, snälla fröken" ringde det återigen i hennes öron.

Som hon stod der och funderade vid disken, fick hon syn på ett skrynkligt, nedmutsadt pappersark. Hon läste öferskriften:

"Ädla, aldrig tröttande medmänniskor!"

Det var en lång sorglig historia om en enka med fem små oförsörjda barn. Mannen var död för många år sedan. Nu stundade julen och de hade hvarken bröd eller ved.

"Ja, hade hon ej allt hon kunde önska sig här i lifvet, kärleksfulla föräldrar, ett rikt hem, en älskad trolöfvald. Hvilken skilnad på hennes jul och deras, som fingo frysa och svälta.

Hon vände sig plötsligt till bodbiträdet.

"Finns här ej någon billigare ram för en 20 kr, som också är vacker?"

"Det finns det nog."

Hon valde ut en och betalade 20 kronor. Sedan bad hon att få värla den återstående tian i två femmor.

Med af kylan stela fingrar skref hon med osäkra fingrar på den tillskrynkade listan: "Sigrid 5 kronor". Och så gick hon med sin ram.

"Männe hon ännu var kvar derborta vid artfurstens palats? Hon önskade det af hela sitt hjerta.

"Go'a snälla fröken" ljöd det oupphörligt för henne. Det låg något så klagande och förkrossadt i den rösten, tyckte hon, endast såsom den sanna nöden klagat.

Jo, der stod hon ännu kvar i sin rutiga bomullskjol. Hon hade knipit ihop och blifvit mindre, tycktes det. Det var nog af kölden, ty nordavinden blåste skarpare mot natten.

"Se här, kära gumma, tag detta, det är fem kronor. Köp nu mat och ved — ved framför allt, så att ni blir varm."

"Gud välsigne fröken," hörde hon bakom sig, tills orden försvunno bland bjellerklang och bekymmerslösa människors skratt och prat.

Så kom natten med sin stilla frid och sina drömmar. Hennes lilla

hjerter hade jublat af fröjd, tills hon lugnt och stilla hade slumrat in.

Hon drömde om en stor förgylld ram, inte den, som hon hade köpt för 20 kronor, nej långt praktfullare. Och den glänste liksom af diamanter, tyckte hon. Men när hon såg noga efter, var det ej diamanter, utan tårar — tacksambets och välsignelsentårar.

S. Tr.

TVILLINGBRODERNA.

Berättelse af Jo. Jo.

Sirensången.

Graven är för dessa slafvar under vanans tyranni endast ett mörkt och bredt tankstreck, efter hvilket något ovanadt följer, såsom det heter i en gammal språklära.

Primens och Phille tankar hade aldrig gjort några svindlande himlafärder; dertill voro "unggubbarne" för höfliga och ordentliga karlar, men efter pappa Agathons död var det liksom en elektrisk gnista i en hast sammanknutit deras själar med någon öfverjordisk Defugno icke längre samma glädje som förr i pysslandet med sina kanarifoglar, sin gemensamma snäcksamling, sina böcker och sina blommar.

Pappa Agathons stora arbetsrum som till en början så högt skulle helighållas, att icke ens en stol finge omflyttas eller en penna röfvas från bläckhornet, hade öfver skrifbordet fått en ny prydnad i ett ofjärfars portrett i naturlig storlek med en vasstjärna i onaturlig. Kvernern ledte nästan efter det döden, så illuseriskt hade "professorn" efter en fotografi återgifvit den förordade fadern.

Emellertid beslöt tvillingbröderna en vacker dag att med ens göra slut på alla dessa talande minnen, som ständigt upprefo hjertets åren. Arbetsrummet med de tre stora fönströn ömradades därför med undantag af det orubblade skrifbordet, till en komfortabel gemensam salong med vacker Brunselmatta och ett elegant piano, på hvilket likväl ingendera af egarne förstod att spela.

Men alltid komte det väl någon musikalisk vän, som kunde på ett melodiskt sätt afbryta tystnaden i det ödelagda ungarlskenmet — tänkte bröderna — och dessutom tog Philemon med pekningret och Primens med långfinger ganska skickligt ut både "Gubben Noak" och Mosseluppen hydda, medan fru Lovander lyssnade i dörran, slog ihop händerna af hänförelse och utropade: "Ja, mina rara ungherrar, de kunna lära sig allt hvad de vilja."

Husföreståndarinnan plägades af den pinsammaste nyfikenhet om huru det kunde vara ställt med hennes nya husbonders testamentariska dispositioner, och om de möjligen egde någon frändskap med "den oförgätlige kamrerns".

Men ingenting hade de ordkarga "unggubbarne" sagt, och ingenting kunde deras grannliga husrådinna fråga, annat än genom högljudna anspelningar på "den ädla bortgångne", som på ett så ovanligt och hedrande sätt tänkt på "den, som släpat ut hela sin ungdom och alla sin bästa dagar, för att kunna vara sitt herrskap till nöje."

"Ja, ja, nog gjordes salig far rätt, som inte var otacksam mot vår rara fru Lovander."

"Instämmer hvad bror Philemon behagade yttra."

Af dessa orakelsvar fick den ädla husfrun draga hvilka slutsatser hon bäst gittade, medan hon afsöfjade sin visit i den nya salongen med några vältaliga komplimanger öfver ungherrarnes fina smak och ojemförliga förmåga att arrangera hemtrefligt omkring sig.

En utomordentlig tilldragelse hade fram på hösten egt rum i ungarlskenmet i huset der i backen på Söder — vi känna ju alla till trakten? Primens och Phille hade för första gången sofvit i en annan säng än deras egen. De hade på söndagen rest ett par mil neråt landsorten för att öfvervara en aflägsen släkttings bröllop, och de egde permission från tjensten ända till påföljande onsdag, med anledning af några ölfärliga kakelugnars-omsättning i embetsrummet.

Fru Lovander hade emellertid fått löfte att herbergera ett par resande släktingar, som under tiden skulle anlända från Finland och sedan fara vidare söderut i Sverige. Husföreståndarinnan själf bebodde ett stort och "luftigt" rum, i hvilket man kunde inrymma ett halft dussin bäddar, om så skulle behöfvast, och hon skulle följaktligen icke göra det ringaste intrång i ungherrarnes våning, om hvilken hon visste, att de voro röddare än om sina ögonstenar.

Tvillingbröderna hade fortfarande sina toilett genak på hvar sin sida, om salig pappas forna arbetsrum, den nuvarande salongen, med de hade litet sammanflyttat sin bäddar, i Philemons något rymligare kammar; för att ej behöfvast sköta samtalen på ett afstånd, som numera icke hade pappa Agathons kära stämman som sammanknättningsmedel.

Det var en ruskig, stormig och regnig oktoberqväll, då Primens och Phille stannade i hyrvagnen utanför sin port. Tysta som vanligt gingo de trappan upp till dörran att tamburen, som ledde på engång till salongen och till de båda unggubbarnes skilda arbets- och toilett rum. De hade återvändt redan på måndagen, ty de utiärdade icke mer än två nätter det allt för svåra projekt att sofva i främmande sängar.

Medan de, i den gemensamma tamburen, till hvilken de hade hvar sin nyckel, afspelsade sig reskladder, utan att fru Lovander märkt deras oförmodade återkomst, hörde de till sin stora förvåning muntert glän i salongen, och straxt derefter en konsert för fyra händer på deras piano. Det klingade vackert och utfördes med mycken skicklighet.

"Hm" sade Philemon och hängde upp sin reskappa.

"Konstigt nog dethär," tillade Philemon för att vara litet mera mångordig.

Ett smältande adagio kom dem att lyssna — med återhållen andedragt.

"Inte illa," puttrade den förstfödda, till hufvten rörd af tonerna.

"Illa nog, att spela utan lof," hviskade Philemon.

"Är väl fru Lovanders främmande, som gjort sig hemmastadda," menade Primens.

"Ska se efter fram mitt rum hur följet ser ut", mumlade Philemon och öppnade saktad dörren till den gemensamma sofkammaren.

Men häpnande ryggade bror Phille ett steg tillbaka, medan han hviskade till sin följeslagare: "Behagar bror Primus se hur man huserar i vårt hem under vår fränvaro?"

Ljuset voro tända i kronan och i armstakarna på det gammalmodiga toilettbordet, de båda ungarlsångarne af skulpterad mahogny voro bäddade och prydda af örnigåtskuddar med veckade spektar — på bäddarne lågo snöhvita natt drägar för damer och på golfvet stodo broderade tofflor af ovanligt små dimensioner.

"Men hvad vill detta säga", utropade med dämpad röst den öfverraskade förstfödde.

"Går väl långt", afslutade egaren till rummet.

"Sötast tofflor, vackert mönster", anmärkte Primens granskande fruntimmersattributerna vid den bädd, som tillhörde honom. "Tank hur liten och nätt måste icke själva tofflorna vara!" (Forts.)

MANITOBA

Den stora SÄD OCH KREATURS PRODUCERANDE PROVINSEN, Har inom sina gränser rum för alla. — Manitoba gör stora framsteg som visas af att

1890 vere besädda 1,082,794 acres, deraf hvete 736,058 acres
1891 " " 1,349,781 " " 961,664 "

Tillökning 266,987 acres Tillökning 170,606 acres
Dessa siffror tala mera än ord och visa tydligen hvilka framsteg som gjorts. Ingen humbug utan solidt framåtskridande. Hästar, hornboskap och får trifvas utmärkt på de frodiga prärierna och blandadt äkerbruk och boskapskötsel är nu allmänt i bruk. Det finnes ännu

FRITT LAND I MANITOBA.

JERNVÄGSLAND från \$3 till \$10 per acre. Tio års betalningstid. UPPODLADE FARMAR till salu eller att arrendera till låga priser och på goda betalningsvilkor.

NU ÄR PÄTTA TIDEN ATT SKAFFA SIG ETT HEM i denna framåtskridande Provins. Folkmängden tillväxer årligen och landet stiger i värde. Ni finner all öfver i Manitoba

Jernvägar, afsättningsorter, kyrkor och skolor, och nästan samma bekvämligheter, som i gamla landet.

För vidare upplysningar, för senaste utkomna böcker, kartor m. m. som sändas fritt, tillskrif

THOS. GREENWAY,
Minister för Äkerbruks Departementet,
WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Hamburg - Amerikanska Paket - Aktiebolagets Canadiska Linie

TILL BILJETTÖPARE.

BILJETTÖPARE för resa från Europa till Amerika äro i allmänhet personer, som själva gjort resan en eller flera gånger. De behöfva därför icke erinras om det sakförhållandet, att för oerfarne resande och i synnerhet familjer, är det af största vikt att välja en route, hvar der förekommer minsta antalet omsifningur och till följd deraf minsta bryderi och obehag för passagerarne.

"Hamburg - Amerikanska Paket - Aktiebolagets" nya Canadiska linie erbjuder dessa fördelar i en hittills öfverträffad grad.

HAMBURG är hufvudpunkten för resan från fastlandet och enär det ligger endast några få timmar resa från skandinaviska gränser, är det en ständig förbindelse med tillhjälp af skandinaviska ångare och jernvägar. Resguds kan inskrivas genogående till Hamburg och när det der öfverlemnas i bolagets händer, erhålles ett qvitto deraf, hvarfor man ej behöfver frukta för någon förlust. Sjöräsen till mynningen af St. Lawrence-floden är flera hundra engelska mil kortare än till andra hamnar, och efter den vackra seglatsen uppför denna flod till Montreal, landsättas passagerarne mycket närmare sin bestämmelseort i Vestern än med någon annan route.

De vid landstigningen i Förenta Staternas hamnar för emigranterne förhandvarande och ständigt växande besvärligheter öro okända i Montreal, Canada. Passagerarne landsättas nära jernvägsstationerna, och efter att hafva fått biljetten och qvittomärke för resogeld, blifva de med första snalltåg beförade till sin bestämmelseort och deras vännar blifva på telegrafisk väg underrättade om hvilken tid de kunna väntas ankomma.

GENOMGÅNGSBILJETTER till lägsta priser från alla platser i Skandinavien till alla platser i Canada, Manitoba, Nordvest Territoriet, Brittisk Columbia och Americas Förenta Stater

Bland våra agenter i de skandinaviska länderna äro följande:

Stockholm.....Just Brown,Skeppsbron 44	Esbjerg.....Ole Sörensen & Co.
Malmö.....Oscarsgatan 7-9, Mart. Anderson	Fredericia.....O. Berentsen
Göteborg.....Sillgatan 40, Mart. Anderson	Köpenhamn.....Chr. Birk
Bergen.....Espar Dreyer	Odense.....Ber. From jr.
Christiana.....M. R. Raffel	C. Hansen
Christianssand.....J. C. Svendsen	Veile.....Niels Mouritzen
Stavanger.....Ingvold M. Bowitz	Hangö.....Herman Hennings
Aalborg.....N. C. Christensen	
Köpenhamn.....Nyhavn 39, Vinzens Riber	

för alla öfriga upplysningar hänväde man sig till HAMBURG-AMERICAN PACKET CO. 14 Place d'Armes Square, MONTREAL, CANADA.

ROBERT KERR,
General Passenger Agent, WINNIPEG.

Beaver Linien's Angare.

FRÅN EUROPA TILL CANADA, MANITOBA, NORTH WEST TERRITORIES OCH BRITISH COLUMBIA.

- Lake Ontario, Kapten H. Campbell, 5,000 tons.
- Lake Superior, Kapten Wm. Stewart, 5,000 tons.
- Lake Huron, Kapten F. Carey, 4,100 tons.
- Lake Winnipeg, Kapten C. F. Herriman, 3,300 tons.
- Lake Nepigon, Kapten W. H. Taylor, 2,300 tons.

Linien's Angare afgå direkt hvarje vecka från Liverpool till Montreal, hvarifrån passagerarne befodras med de olika jernvägarne till alla platser i Canada, Manitoba och Nord West Territoriet och till Westra Staterna. Angare äro byggda synnerligen starkt och med vattentäta skot samt äro bekvämt inredda. All möjlig örnärdnad lennas fördräcks passagerarne samt serveras riklig och helsom foda. Läkare medföljer hvarje ångare och lennas läkarehjelp såväl som medicin fritt till emigranter.

Passagerare landsättas i Montreal vid Kompaniets docka alldes bredvid Canada Pacific Jernvägens Station och deras saker öfverflyttas utaf dem.

Sofvagnar med all möjlig bekvämlighet äro anskaffade af Jernvägs-Companiet och sakerna fortskaffas med samma tåg passagerarne äfölja. Hvarje fullvuxen person får medhafva 300 engelska skålpund baggage. Resan öfver Montreal är utan motsägelse den bästa, billigaste, kortaste och angenämasste, emedan en stordel deraf tillryggäläggas på den stilla och sköna St. Lawrence floden.

Genomgångsbiljetter till lägsta priser, från alla platser i Skandinavien till alla platser i Canada, Manitoba, Nordvest Territoriet, Brittisk Columbia och Americas Förenta Stater kunna jemte alla möjliga upplysningar, erhållas hos hvar och en af undertecknade agenter.

Konsul J. Anderson, Aalesund. P. Th. Hüs, Arendal. Fr. W. Clausen, Bergen. E. Wilhelm, Christiania. P. N. Reitan, Christiansund. C. F. C. Ullitz, Christiansand. Joachim Prahll, Köpenhamn. Th. Arbo Hoeg, Laurvig. Lars Anderson, Malmö. Michael Hallengren, Göteborg. Martin Anderson, Stockholm. A. S. Christensen, Skien. I. Gerh. Dahl, Trondhjem. M. Bowitz, Stavanger.

ROBERT KERR,
General Passenger Agent,
Winnipeg.

H. E. MURRAY,
GENERAL MANAGER,
Montreal, Canada.

J. H. Dawson,
570 MAIN STREET.
Frugter, konfektyrer, ice cream och ostron. Middagar och super serveras.

Skandinaviska Bageriet
587 5te Ave. N., Winnipeg
G. P. Thordarson.